

Arrest

nr. 261 004 van 23 september 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 6 juli 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 2 juni 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 augustus 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 september 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat A. LOOBUYCK en van attaché E. GUSSE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten en tot de etnische groep Igbo te behoren. U verklaarde geboren te zijn in de stad X, in Kano State, op X 1986, in Nigeria. Wanneer u ongeveer vier jaar oud was, werd de winkel van uw vader afgebrand door rellen. Uw vader was een christen van de Igbo-etniciteit en uw moeder was een moslima van de Hausa-etniciteit. Vanwege de religieuze spanningen, scheidden ze. Uw vader nam u op vierjarige leeftijd mee naar de stad Lagos, samen met uw jongere broer, genaamd Kelechi. Uw moeder hertrouwde met I. X, bleef in Kano wonen en kreeg nog twee kinderen.

U liep school in Lagos, en werkte daarnaast ook in de wasserij van uw vader. Omdat de wasserij uitbreidde, nodigde uw vader I. X - de broer van uw moeder – uit om in Lagos bij hem te werken en in te wonen. Hij was een moslimfundamentalist.

Wanneer u ongeveer vijftien jaar oud bent, ontdekte u dat u homoseksueel bent. U krijgt een relatie met een medeleerling van de kostschool, genaamd M. X. In het voorlaatste jaar van de secundaire school kreeg u te horen dat uw vader en broer stierven in een ongeluk. Uw moeder kwam u dit op school vertellen. Zij meldde u eveneens dat u zou moeten stoppen met school, uw oom zou moeten helpen in de wasserij, u zou moeten bekeren tot de islam en zou moeten huwen met een meisje die ze uitkoos. Uiteindelijk wilde uw oom u bij zich houden omdat hij gierig was en u voor hem werkte. U beloofde hem tot de islam te bekeren als u eerst uw school mocht afmaken. Hij ging akkoord en lichtte uw moeder in. Ondertussen werd de vader van M. overgeplaatst naar de hoofdstad Abuja en u moest afscheid nemen van hem.

Nadat u was afgestudeerd, bleef u in de wasserij werken. Uw oom maakte uw leven een hel en mishandelde u. Wanneer u 23 jaar oud was, ontmoette u U. X. Jullie kregen een relatie en jullie spraken vaak af in het Sammy Star hotel. Jullie namen ook naaktfoto's. In de maand april van het jaar 2011 werd U. echter betrapt met een andere jongen, genaamd E.. Ze vonden de naaktfoto's op zijn GSM en zochten u op in de winkel. U was echter niet thuis, maar u werd ingelicht door uw oom. Ze mishandelden U. en de politie werd gewaarschuwd. Om die reden koos u ervoor niet terug te keren en u reisde richting de stad Kano. In Kano belde u uw moeder op, maar zij wilde niets met u te maken hebben. Twee dagen nadien ontmoette u in Kano Mr. F.. Hij hielp u om in Libië te geraken. U vertrok eind 2011 uit Nigeria, en reisde via Niger naar Libië. Daarna reisde u naar Italië. U kwam eind 2012 in Duitsland aan en u diende er een verzoek in tot internationale bescherming. Pas in het jaar 2016 kreeg u een interview. Uw verzoek werd echter afgewezen en u reisde door naar België. U diende in België opnieuw een verzoek in tot internationale bescherming en dit op 17 mei 2018.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u, bij terugkeer naar uw land van herkomst - namelijk Nigeria -, een persoonlijke vrees voor vervolging heeft, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U verklaarde niet naar uw land van herkomst te kunnen terugkeren omwille van (1) uw homoseksuele geaardheid en de problemen die u daardoor heeft ondervonden of zal ondervinden bij terugkeer, onder andere met uw oom I. X, (2) het risico op gedwongen bekering tot de islam en (3) een gedwongen huwelijk met een moslimvrouw (zie notities CGVS, p.6 en p.15-16). Verder haalde u nog aan (4) te zijn mishandeld door uw oom I. X (zie notities CGVS, p.16).

Er dient vooreerst vastgesteld, dat er zwaarwegende kanttekeningen kunnen worden geplaatst bij de diverse en tegenstrijdige verklaringen die u heeft afgelegd in het kader van uw verzoek tot internationale bescherming in Duitsland (dd.18/12/2012), uw interview voor de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) (dd.17/9/2019) en uw persoonlijk onderhoud voor het CGVS (dd.27/1/2021); en dat deze vaststellingen de algehele geloofwaardigheid van uw relaas ten stelligste ondermijnen.

Vooreerst, dient opgemerkt, dat de verklaringen die u heeft afgelegd op de zetel van het CGVS absoluut niet overeenstemmen met de verklaringen die u aflegde tijdens uw interview voor de Duitse asielinstanties, hetgeen enkel wijst op het feit dat u de Belgische of Duitse asielinstanties heeft willen misleiden in verband met de problemen die u zou ondervinden bij terugkeer naar Nigeria, alsmede uw persoonsgegevens en levensloop. Immers, wanneer we het asioldossier uit Duitsland in aanmerking nemen, dient vastgesteld dat u tijdens uw interview voor de Duitse asielinstanties met geen woord gerept heeft over uw seksuele oriëntatie (zie asioldossier Duitsland, in administratieve dossier, blauwe map).

De vluchtmotieven die u in Duitsland heeft aangehaald zijn dan ook **compleet verschillend** van de motieven die u aanhaalde in het kader van onderhavig verzoek. In Duitsland vertelde u immers dat u uw hele leven in de noordelijke stad Kano heeft gewoond, in Kano State (zie asioldossier Duitsland, p.2, vraag 9), en dat u aldaar problemen heeft gehad met de islamitische terreurorganisatie Boko Haram (zie asioldossier Duitsland, p.5-6). **Nergens** tijdens uw interview voor de Duitse instanties oppert u iets over uw homoseksuele geaardheid of de problemen die u daardoor zou hebben gehad, noch is er enige aanwijzing in die richting terug te vinden. Tijdens het persoonlijk onderhoud voor het CGVS heeft u dan weer **helemaal niets** over de beweging Boko Haram verteld. In tegenstelling tot wat u in Duitsland heeft gezegd, verklaarde u voor de Belgische instanties dat u slechts tot de leeftijd van vier jaar in de stad Kano woonde, en dat u nadien uw hele leven in de stad Lagos heeft gewoond (zie notities CGVS, p.8). U stelde dat u op de leeftijd van vijftien jaar ontdekte dat u **homoseksueel** was en dat u op latere leeftijd problemen heeft gekregen hierdoor (zie notities CGVS, p.15-17). Sterker nog, wanneer u werd gevraagd of u, naast de problemen die u heeft gehad in verband met uw homoseksuele geaardheid, nog andere problemen heeft ondervonden in Nigeria, antwoordde u gewoonweg ontkennend (zie notities CGVS, p.18). **Het dient dan ook opgemerkt dat het feit dat u uw homoseksuele geaardheid niet heeft aangehaald voor de Duitse asielinstanties, en er een heel ander verhaal heeft opgedist, dat op geen enkele manier verband houdt met het verhaal dat u voor het CGVS heeft verteld, de geloofwaardigheid van uw verklaringen voor de Belgische asielinstanties – namelijk dat u homoseksueel bent - ten stelligste ondergraaft. Er kan immers redelijkerwijs worden verwacht dat een persoon die vanwege ernstige motieven gevlucht is uit zijn land van herkomst, die een vrees koestert bij terugkeer naar dit land, en die om die reden een verzoek tot internationale bescherming indient binnen de Europese Unie, onmiddellijk de waarheid vertelt aangaande zijn vrees bij terugkeer en zijn vluchtmotieven. Dat u dit heeft nagelaten, doet fors afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.** U werd tijdens het persoonlijk onderhoud met uw tegenstrijdige verklaringen geconfronteerd, en zodoende werd u gevraagd om welke redenen u in Duitsland een heel ander verhaal heeft verteld en niets heeft gezegd over uw geaardheid, maar uw antwoorden kunnen enkel weinig begrijpelijk en bijgevolg weinig overtuigend worden geacht (zie notities CGVS, p.31). U stelde dat u er [in Duitsland] het eerste moment niets over heeft gezegd, maar daarna over [de terreurorganisatie] Boko Haram praatte. Daarna zei u dat u er [wel] iets over zei het eerste moment, maar dat ze zeiden dat u er niets over moest zeggen en dat u over Boko Haram moest praten. Gevraagd wat u bedoelt met het eerste moment, antwoordde u – weinig verhelderend – dat u de vrouw die u ontmoette vertelde over uw homoseksuele geaardheid, maar dat zij u zei dat iedereen dit altijd zegt, en dat u iets anders moest zeggen, zelfs al verzekerde u haar dat het de waarheid was. Gevraagd wie deze vrouw is waarover u het had, antwoordde u – danig verwarrend – dat het de vrouw is de dag dat u aankwam. Gevraagd of u bedoelde dat ze in een opvangcentrum werkt, antwoordde u ontkennend en zei u dat ze een interview afnam met u. Opnieuw werd u erop gewezen dat uw verklaringen weinig begrijpelijk zijn, maar u herhaalde slechts dat de eerste vrouw die u ontmoette u aanraade om niets te zeggen over uw seksuele oriëntatie. **Deze verklaringen zijn echter danig weinig geloofwaardig. Dat een medewerker van de Duitse asielinstanties u zou aanraden uw werkelijke asielmotieven te verzwijgen, en iets compleet verschillend te verzinnen, is gewoonweg niet aannemelijk. Daarenboven, heeft u nog steeds een eigen verantwoordelijkheid om wél de waarheid te zeggen over uw werkelijke motieven. Echter, u legt de verantwoordelijkheid voor uw misleiding volledig bij anderen.** Gevraagd om welke redenen u opeens iets over Boko Haram had opgedist, bleek u dit te hebben gezegd omdat u zag dat velen in Duitsland zeiden dat ze homoseksueel waren en u dacht naar Nederland te gaan indien u negatief zou krijgen, omdat u daar over uw seksualiteit kon praten (zie notities CGVS, p.31). **Opnieuw, deze verklaringen zijn allesbehalve overtuigend, en wel om de reeds hierboven gedane vaststellingen. Echter, nog frappanter, is het feit dat u aan het begin van het persoonlijk onderhoud reeds de Belgische asielinstanties probeerden te misleiden over uw verzoek tot internationale bescherming in Duitsland en de vluchtmotieven die u daar heeft opgegeven. Deze flagrante poging tot bedrog van de Belgische asielinstanties ondermijnt opnieuw ten zeerste de algehele geloofwaardigheid van de door u opgeworpen vervolgingsfeiten.** Zo werd u gevraagd om welke redenen uw verzoek tot internationale bescherming werd afgewezen in Duitsland, en u antwoordde dat u er niet had kunnen bewijzen dat u een partner had (zie notities CGVS, p.6). Gevraagd of de Duitse autoriteiten [in hun beslissing] iets hebben vastgesteld over uw seksuele oriëntatie, antwoordde u ontkennend, zei u dat ze enkel zeiden dat u niet kon bewijzen dat u een partner had in Duitsland en dat u daarom een negatieve beslissing kreeg. Gevraagd of u nog andere redenen had voor uw vertrek uit Nigeria, haalde u aan dat uw moeder u forceerde om van religie te veranderen om te kunnen trouwen, maar dat ze dit gewoon zei en dat de druk niet zo groot was. Aan het einde van het persoonlijk onderhoud, nadat uw poging tot bedrog werd blootgelegd, werd u gevraagd om welke redenen u de Belgische asielinstanties heeft willen misleiden omtrent uw verzoek in Duitsland, maar uw antwoord kan bezwaarlijk verschonend worden geacht (zie notities CGVS, p.32).

U gaf immers simpelweg toe te hebben gelogen toen de protection officer u een vraag stelde, zonder enige verdere verheldering.

Sterker nog, u misleidde de Belgische asielinstanties niet alleen betreffende uw vluchtmotieven, maar evenzeer betreffende het tijds kader waarin uw verzoek in Duitsland zich afspeelde. Zo komt uit het Duitse asioldossier duidelijk naar voren dat u een verzoek tot internationale bescherming heeft ingediend in Duitsland op 18 december 2012 en dat uw verzoek werd afgewezen op 25 april 2014 (zie Duitse asioldossier, eerste blz., in administratief dossier – blauwe map). Uw interview in Duitsland ging door op 11 januari 2013 (zie Duitse asioldossier, p.12). Voor het CGVS verklaarde u echter – spontaan en dus duidelijk met de bedoeling de Belgische asielinstanties om de tuin te leiden – dat u een verzoek tot internationale bescherming heeft ingediend in Duitsland, maar dat u pas na vier jaar een interview heeft gehad – hetgeen absoluut tegenstrijdig is met de objectieve informatie die voorhanden is en enkel wijst op een poging om uw laattijdigheid voor het indienen van een verzoek in België te verschonen.

Verder, naast het feit dat u andere vluchtmotieven heeft opgeworpen in Duitsland dan in België, dient opgemerkt, dat u ook tijdens uw interview voor de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) een groot deel van uw relaas niet vermeld heeft. Wanneer u tijdens het interview voor de DVZ werd gevraagd wat u vreest bij terugkeer naar uw herkomstland, Nigeria, antwoordde u dat u bang bent te worden verstoet door uw familie (zie Vragenlijst DVZ, p.2, punt 4). Gevraagd om welke reden u dit vreest, antwoordde u dat u homoseksueel bent en dat u werd gedwongen in een huwelijk (zie Vragenlijst DVZ, p.2, punt 5). U stelde eveneens dat uw familie **niets weet** over uw homoseksualiteit. Uw moeder zou u verteld hebben dat u zich moest bekeren en met een moslima moest trouwen, maar u kon zich niet meer herinneren wanneer zij dat gezegd had. Verder, danig frappant, stelde u dat er zich **geen incidenten hebben plaatsgevonden in Nigeria omwille van uw geaardheid**, en dat uw probleem vooral ging over het gedwongen huwelijk. U besloot het land te verlaten wanneer uw familie en de familie van het aan u uitgehuwelijkte meisje hadden beslist dat het huwelijk zou plaatsvinden. **U heeft niets anders toegevoegd aan uw verklaringen op de DVZ.** Het dient opgemerkt dat deze verklaringen **duidelijk in contrast staan** met de verklaringen die u heeft afgelegd voor het CGVS. Immers, voor het CGVS gaf u opeens aan dat de druk om u te bekeren en te huwen eigenlijk niet zo groot was, en dat uw grootste problemen zich manifesteerden omwille van uw homoseksualiteit (zie notities CGVS, p.6). U verhaalde dan ook een reeks aan **incidenten** die zich voordeden in Nigeria en die te maken hadden met uw homoseksualiteit – deze werd immers ontdekt door uw **familie** en uw **buurt**; en u beschreef daarenboven uitvoerig de **gevolgen** hiervan voor uzelf en uw partner U. (zie notities CGVS, p.15-17). Dit terwijl u op de DVZ had verklaard dat er zich **nooit enige incidenten hadden voorgedaan in verband met uw seksuele oriëntatie, en dat uw familie niet op de hoogte was van uw homoseksualiteit.** (zie Vragenlijst DVZ, p.2, punt 5). U verklaarde ook **niets over uw vriend U. X, en wat hem was overkomen.** Dergelijke flagrante tegenstrijdigheden komen de geloofwaardigheid van uw verhaal absoluut niet ten goede. **Wanneer gevraagd werd naar opheldering omtrent deze duidelijke tegenstellingen, bleken uw verklaringen absoluut niet toereikend.** U stelde dat ze het u niet hadden gevraagd, en voegde er – nietszeggend - aan toe dat u op de DVZ had verteld over een zekere F. die u in Antwerpen had leren kennen – hetgeen **bezwwaarlijk kan worden afgeleid uit uw verklaringen bij de DVZ** (zie notities CGVS, p.30). **Opnieuw geconfronteerd met het feit dat u tijdens uw interview op de DVZ had verklaard dat u geen problemen had gekend in verband met uw geaardheid, terwijl u voor het CGVS een uitgebreid verslag van uw problemen doet, antwoordde u dat u het in het kort heeft gezegd en dat men u niet gevraagd heeft of u een partner had** (zie notities CGVS, p.31). Deze verklaringen zijn echter danig weinig ernstig. Dat u uw vluchtmotieven kort dient weer te geven bij het interview op de DVZ, belet u absoluut niet om spontaan uw meest prangende problemen beknopt te verhalen. Meer nog, u heeft er duidelijk ontkennend geantwoord op de vraag of er incidenten zijn gebeurd in verband met uw geaardheid. De tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen bij de DVZ en voor de CGVS zijn dan ook manifest en verreikend, en zodoende doen zij opnieuw ernstig afbreuk aan de reeds fors gehavende algehele geloofwaardigheid van uw relaas.

Bovendien, naast de hierboven reeds gedane vaststellingen, komen de verklaringen die u aflegde voor de Duitse asielinstanties ook op andere cruciale punten niet overeen met hetgeen u verklaarde voor de Belgische asielinstanties. **Zoals hierboven reeds gesteld, heeft u een heel andere woonplaats opgegeven in Duitsland.** U verklaarde er namelijk dat u uw hele leven in de stad Kano, in Kano State, heeft gewoond (zie asioldossier Duitsland, p.2, vraag 9), terwijl u in België verklaarde het grootste deel van uw leven in de stad Lagos, in Lagos State, te hebben doorgebracht (zie notities CGVS, p.8). Dit was echter niet de enige manifeste tegenstrijdigheid die werd vastgesteld tussen uw Duitse en Belgische asioldossier.

Zo komt ook de datum van uw vertrek uit Nigeria absoluut niet overeen. In Duitsland meldde u de precieze datum 1 november 2012 (zie asiëldossier Duitsland, p.4, vraag 25), terwijl u in België vaagweg aangaf dat het aan het einde van het jaar 2011 was (zie notities CGVS, p.5). Betreffende uw familie, dient opgemerkt dat u in Duitsland heeft verklaard dat zowel uw vader als uw moeder overleden zijn (zie asiëldossier Duitsland, p.3, vraag 14). U stelde dat uw vader gestorven is wanneer u zes jaar oud was en dat uw moeder is gestorven in het jaar 1998. Een duidelijk contrast met uw verklaringen in België, gezien u voor het CGVS verklaarde dat uw vader stierf wanneer u achttien jaar was (zie notities CGVS, p.9) en uw moeder nog in leven is, en zich in de stad Kano bevindt (zie notities CGVS, p.10). Ook de naam van uw moeder [D. - zie asiëldossier Duitsland, p.3, vraag 14] veranderde u voor het CGVS in Z. M. (zie notities CGVS, p.10). Het meest opvallende betreft de tegenstrijdigheden in verband met uw geloof. U verklaarde in Duitsland immers dat u altijd moslim bent geweest, dat uw vader moslim is en dat u in een moslimgezin bent geboren (zie asiëldossier Duitsland, p.6-7). Verbazend is het dan ook dat u in België verklaarde dat u christen bent en dat enkel uw moeder een moslima is (zie notities CGVS, p.7-8). Uw ouders zouden immers gescheiden zijn vanwege religieuze problemen tussen hen. Deze tegenstrijdigheid wringt des te meer gezien het de kern uitmaakt van één van uw asiëlmotieven. U verklaarde immers dat uw moeder (en oom) u dwongen om u tot de islam te bekeren zodat ze u konden uithuwelijken aan een moslimmeisje (zie notities CGVS, p.6 en p.15-16). Deze tegenstrijdigheden halen deze motieven (gedwongen bekering met het oog op een gedwongen huwelijk) echter helemaal onderuit.

Daar bovenop, naast de reeds talrijke misleidingen, verzwijgingen en tegenstrijdigheden die hierboven reeds werden vastgesteld, bleken uw verklaringen voor de Belgische asiëlinstanties ook intern tegenstrijdig. **Eerst en vooral omtrent uw woonplaats: u stelde op de DVZ dat u de laatste zes maanden voor uw vertrek uit Nigeria in de stad Sokoto, in Sokoto State, heeft verbleven, bij uw moeder. U werd met deze verklaringen geconfronteerd tijdens het persoonlijk onderhoud, gezien u geenszins deze verblijfplaats had vermeld tijdens het persoonlijk onderhoud voor het CGVS, maar u antwoordde – eenvoudigweg – dat u dit niet had gezegd (zie notities CGVS, p.13). Gesteld dat Sokoto een specifieke plaats is, en dat de medewerker van DVZ dit niet zomaar heeft opgeschreven, antwoordde u dat de medewerker van DVZ wel lief was, maar dat hij u niet goed begreep. Verder stelde u dat u dacht dat het een Dublin-interview betrof. Het hoeft geen betoog dat deze verklaring absoluut ontoereikend is, gezien het niet aannemelijk is dat een medewerker van de DVZ een woonplaats zou hebben bijgevoegd, zonder dat u ooit over deze woonplaats, de stad Sokoto, heeft gesproken. Aangaande de periode van uw vertrek uit Nigeria, gaf u tijdens het persoonlijk onderhoud eerst aan te zijn vertrokken aan het einde van het jaar 2011 (zie notities CGVS, p.5), om later tijdens het persoonlijk onderhoud te vermelden dat uw partner werd vervolgd in de maand april [van het jaar 2011] (zie notities CGVS, p.28), en dat u zelf Nigeria reeds twee dagen later verliet (zie notities CGVS, p.18) – hetgeen dus onmogelijk aan het einde van het jaar 2011 kan worden gesitueerd. U bent ook tegenstrijdig over de naam van uw moeder. Zij bleek de naam A. M. te dragen, zo verklaarde u op de DVZ (zie Verklaring DVZ, p.6, punt 13). Voor het CGVS wijzigde u haar naam, en stelde u dat zij Z. Mohamed heet (zie notities CGVS, p.10). Geconfronteerd met uw verklaringen op de DVZ, stelde u – opnieuw doodeenvoudig – dat u dit niet heeft gezegd, hetgeen absoluut geen afdoende verklaring is voor deze tegenstrijdigheid. Wat betreft uw partner U. X, stelde u dat u geen contact meer heeft met hem (zie notities CGVS, p.10), maar dat u nog samen bent en dat uw oom [I. X] u vertelde dat ze hem hebben betrapt met een kind van de burens (zie notities CGVS, p.11). Verbijsterend is het dan ook wanneer u later tijdens het persoonlijk onderhoud stelde dat U. O. overleden is door de verwondingen die de politie hem toebracht in Nigeria (zie notities, p.29-30).**

Ten slotte, dient te worden bemerkt dat sommige van uw verklaringen tegenstrijdig zijn met externe informatie. Zo werd uw facebookprofiel teruggevonden en werden screenshots van deze pagina toegevoegd aan het administratieve dossier (zie administratieve dossier, blauwe map). Op deze facebookpagina staat in commentaren te lezen dat uw vader zich in de stad Owerri, in Imo State, bevindt en dat men zich afvraagt of u nog hoort van uw broer K. en uw andere broers en zussen. Dit terwijl u voor de Belgische asiëlinstanties verklaarde dat uw vader en broer K. overleden zijn bij een autoongeluk wanneer u achttien jaar was (zie notities CGVS, p.15). Ook met deze tegenstrijdigheden werd u geconfronteerd, maar opnieuw – in lijn met de reeds hierboven gedane vaststellingen – bleken uw verklaringen allesbehalve toereikend (zie notities CGVS, p.32). U stelde dat u dit niet zei, maar de persoon die de commentaar schreef, en u stelde dat K. overleden was, zonder enige verdere uitleg. Uw poging tot opheldering overtuigde dan ook niet.

Gegeven de hierboven gedane vaststellingen, met name de weglatingen, tegenstrijdigheden, misleidingen en verzwijgingen, die zich zowel manifesteren in uw verklaringen voor de Duitse asielinstanties als voor de Belgische asielinstanties; en gegeven de tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen voor de Belgische asielinstanties onderling, dient opgemerkt, dat absoluut afbreuk wordt gedaan aan de algehele geloofwaardigheid van uw verklaringen, uw homoseksualiteit en uw vervolgingsfeiten in uw land van herkomst, aangezien geen geloof kan worden gehecht aan deze steeds wisselende, tegenstrijdige en verwarrende verklaringen. Bijgevolg kan enkel worden vastgesteld dat het CGVS omwille van deze vaststellingen in het ongewisse verkeert over uw werkelijke verblijfplaats in uw land van herkomst, namelijk Nigeria, de werkelijke omstandigheden waarin u er leefde en uw werkelijke problemen en vluchtmotieven.

De hierboven gedane vaststellingen daar gelaten, zijn er nog andere gronden die wijzen op het feit dat u uw vermeende homoseksualiteit niet aannemelijk maakt. Ten eerste, **bleek u absoluut niet te kunnen vertellen over uw gedachten wanneer u ontdekte dat u homoseksueel was, en meer nog, uw verklaringen hierover wijzigde u naarmate de vragen zich opvolgden.** Zo stelde u initieel dat u, wanneer u zich realiseerde dat u op jongens viel, uzelf probeerde te dwingen om gevoelens te hebben voor vrouwen, maar dat het niet werkte (zie notities CGVS, p.23). U dacht dat er iets mis was met u, omdat homoseksueel zijn in Nigeria niet goed is. De volgende vraag die u werd gesteld ging – opnieuw - over uw gedachten op het moment dat u zich realiseerde dat u homoseksueel was, en opeens antwoordde u dat er op school gesproken werd over homoseksualiteit tijdens de godsdienstlessen en dat de leerkracht dit voorstelde als iets gruwelijk (zie notities CGVS, p.23). Doch, u bleek te kunnen aannemen dat het uw leven is om homoseksueel te zijn en dat het kan zolang niemand het te weten zou komen. U stelde dat u –niet heeft toegelaten dat de woorden van de leerkracht u raakten, en dat het niemand kan schelen omdat het uw eigen leven is. De ontdekking van uw homoseksualiteit lijkt voor u dan ook heel gewoon, gezien u stelde dat u uw eigen communicatie heeft met God, en dat u zich niets aantrekt van wat anderen over u zeggen (zie notities CGVS, p.24). Echter, deze verklaringen zijn erg frappant, gezien u net ervoor had gezegd dat u moeilijkheden had met de ontdekking van uw homoseksuele geaardheid en dat u uzelf wilde dwingen om op meisjes te vallen. Uiteindelijk gevraagd of u uw homoseksualiteit ooit een probleem heeft gevonden, antwoordde u dat u niet dacht dat het een probleem was, en dat dit is wat u bent (zie notities CGVS, p.29). Verbazend is het wanneer u zegt dat u uw best had gedaan [om niet homoseksueel te zijn] door close te zijn met meisjes, maar u kreeg enkel een erectie bij jongens, en ook andere tekens, zoals kippenvel. Uw onvermogen om te duiden welke gedachten u bij de bewustwording van uw beweerde homoseksuele geaardheid zou gehad hebben, en het feit dat u tegenstrijdige antwoorden geeft over deze gedachten, getuigt van een compleet en frappant gebrek aan doorleefde ervaringen als homoseksuele man, wonend in het kader van een homofobe maatschappij als de Nigeriaanse. **Zo ook, wanneer gesproken werd over de start van uw relatie met M. F., bleken uw antwoorden gewoonweg intern tegenstrijdig en wezen zij allesbehalve op enige doorleefde ervaringen.** Wanneer gevraagd werd hoe u M. heeft leren kennen, antwoordde u dat u gekust heeft achter de school, dat het donker was en dat jullie close waren (zie notities CGVS, p.22). U stelde dat u gewoon aan het praten was en dat u hem gekust had. Hij was eerst verbaasd, maar kuste u daarna terug. Later tijdens het persoonlijk onderhoud, echter, wisselde u componenten uit uw verhaal (zie notities CGVS, p.24). Gevraagd om te vertellen over jullie eerste kus, antwoordde u dat hij [M. F.] een ronde deed op het schoolterrein en dat u 's avonds bij hem ging met drank. Jullie gingen dicht bij elkaar zitten, jullie praatten met elkaar, en opeens kuste M. u. Gezien de omschrijving van deze situatie tegenstrijdig was met hetgeen u niet veel eerder had verteld, werd nogmaals ter bevestiging gevraagd of hij [Mark] u als eerste gekust heeft, en u antwoordde – **verbazend genoeg – bevestigend.** Het dient opgemerkt dat u zelfs niet in staat bent om samenhangende anekdotes te vertellen betreffende uw relaties met jongens, gezien ook deze verklaringen tegenstrijdigheden bevatten.

Er kan uit het geheel van bovenstaande vaststellingen worden geconcludeerd dat u uw vermeende homoseksuele geaardheid absoluut niet aannemelijk kan maken. Dit vanwege de talrijke tegenstrijdigheden, verzwijgingen en pogingen tot misleiding die zich manifesteren in uw verklaringen voor de Duitse asielinstanties en de Belgische asielinstanties, alsmede uw verklaringen onderling voor de Belgische asieliendiensten; en eveneens vanwege een frappant gebrek aan samenhang in uw verklaringen over de start van uw relatie of de ontdekking van uw vermeende geaardheid.

Wat betreft het door u opgeworpen feit dat u bij terugkeer naar Nigeria het slachtoffer zou worden van een gedwongen bekering tot de islam, met het oog op een gedwongen huwelijk met een moslimmeisje, dient het volgende te worden vastgesteld.

Ten eerste, **werd hierboven reeds vastgesteld dat u betreft uw religie opvallende tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd voor de Duitse en Belgische asiendiensten. U verklaarde in Duitsland immers dat u altijd moslim bent geweest, dat uw vader moslim is en dat u in een moslimgezin bent geboren (zie asiendossier Duitsland, p.6-7). In België verklaarde u dat u christen bent en dat enkel uw moeder een moslima is (zie notities CGVS, p.7-8).** Deze tegenstrijdigheden halen beide hierboven aangehaalde motieven (gedwongen bekering met het oog op een gedwongen huwelijk) echter helemaal onderuit.

Ten tweede, **bleek u omwille van deze gedwongen bekering en het gedwongen huwelijk, absoluut geen problemen te hebben gekend in Nigeria, of te zullen kennen bij terugkeer naar Nigeria. Na het ongeval van uw vader en broer, had u gehoord van uw moeder dat zij beslist had dat u moest huwen en dat u zich daarom diende te bekeren tot de islam (zie notities CGVS, p.15). Wanneer u in het weekend naar huis kwam, stemde u reeds in met het voorstel op voorwaarde dat u uw school kon afmaken (zie notities CGVS, p.19). U studeerde af wanneer u ongeveer achttien jaar was – en dus in het jaar 2004 of 2005 – (zie notities CGVS, p.15 en p.18), maar u vertrok slechts uit Nigeria aan het einde van het jaar 2011 – zo verklaarde u (zie notities CGVS, p.5).** Dit betekent dat u al die jaren, namelijk ongeveer zes jaar, zowel uw gedwongen bekering als uw gedwongen huwelijk kon tegenhouden. **Er werd u dan ook gevraagd of u zich uiteindelijk heeft bekeerd, maar u antwoordde ontkennend (zie notities CGVS, p.19). Daarop werd u gevraagd hoe u voor zo een lange tijd uw bekering kon tegenhouden, en u antwoordde dat u aan het werken was en gewoon hem [uw oom] gehoorzaamde. U stelde dat uw oom zeer geïnteresseerd was, maar aan de andere kant kon u enkel aangeven dat u salahu aleikum moest zeggen en dat u soms samen naar de moskee ging. Gevraagd of er ooit besproken werd wanneer de dag zou komen dat u zich zou bekeren, antwoordde u ontkennend en stelde u dat u hen in de waan liet en dat u stiekem naar de kerk ging.** Het is dan ook niet geloofwaardig dat u bij terugkeer naar Nigeria u zou moeten onderwerpen aan de wil van uw oom en moeder om u te bekeren tot de islam, gezien u reeds zes jaar deze bekering kon tegenhouden. **Hetzelfde geldt voor het gedwongen huwelijk. Hoewel uw moeder reeds een meisje had uitgekozen, genaamd F., afkomstig uit Kano State, en bovendien een dochter van één van de vrouwen van uw stiefvader, bleek u zes jaar lang dit huwelijk te kunnen vermijden (zie notities CGVS, p.20). Het is dan ook zeer weinig geloofwaardig dat er nooit een periode werd geprikt voor het huwelijk, dat u geen gedachten had over F. en dat u F. nooit heeft ontmoet. Ten langen leste, stelde u zelfs dat u instemde met het huwelijk om de vrede te bewaren en dat u eigenlijk geen echte druk voelde omwille van dit huwelijk (zie notities CGVS, p.6). U had immers geen echte plannen om haar te huwen (zie notities CGVS, p.21). Om die reden wenste u haar niet te zien.** Aldus, naast het feit dat het weinig geloofwaardig is dat u een gedwongen bekering en een huwelijk zes jaar lang kan uitstellen, gaf u toe er geen echt probleem in te zien. Zodoende kan dan ook niet worden aangenomen dat u niet naar Nigeria kan terugkeren omwille van een gedwongen bekering of een gedwongen huwelijk. **Daarenboven, gaf u zelf aan te kunnen ontsnappen aan deze plannen, gezien u ook eigen plannen had (zie notities CGVS, p.20). U was immers geld aan het sparen op de bank om uw eigen zaak op te starten. U had toekomstplannen: u zou een eigen winkel hebben, alwaar u ook zou wonen en een eigen wasserij hebben, en u wilde uw zaak zien groeien (zie notities CGVS, p.21). U zou zich in de wijk Yaba vestigen, in de stad Lagos. U stelde dat uw oom en moeder gek zouden worden, maar dat ze u niet zouden kunnen contacteren en u enkel als vermist zouden kunnen opgeven. Het dient dan ook opgemerkt dat u zélf aangeeft dat u uit deze situatie van gedwongen bekering en gedwongen huwelijk kan stappen en kan verdwijnen in de stad Lagos. Deze verklaringen halen ook onmiddellijk uw vierde asielmotief, namelijk dat uw oom I. X u mishandelde (zie notities CGVS, p.16) en u slecht zal behandelen bij terugkeer naar Nigeria (zie notities CGVS, p.22), volledig onderuit. U bent immers een volwassen man, die geld voorhanden heeft, die gestudeerd heeft en die kan werken in een wasserij. Wanneer gevraagd werd om welke redenen u niet eerder vertrok bij uw oom, kon u enkel weinig overtuigende antwoorden geven (zie notities CGVS, p.20-21). Zo stelde u dat u niet wist waarheen u moest gaan, dat u geen fondsen had, dat u aan hem [uw oom] gebonden was, dat u geen familieleden had en niet wist wat te doen, en dat u gewoon eerst genoeg geld moest sparen (zie notities CGVS, p.20). Gevraagd om welke redenen u niet onmiddellijk kon vertrekken gezien u geld had gespaard, antwoordde u – danig verwarrend – dat de winkel [waarin u en uw oom werkten] van uw vader was en niet van uw oom, en dat men contact opnam met uw oom na de dood van uw vader, waarna uw moeder alles regelde (zie notities CGVS, p.21).**

Gezien uw antwoord naast de kwestie was, werd u opnieuw gevraagd om welke redenen u geen ander werk heeft gezocht zodat u niet meer aan uw oom gebonden was, maar u stelde – opnieuw verbazend – dat u dit niet in uw hoofd had en dat u gewoon uw eigen geld aan het sparen was om een eigen winkel open te doen. Deze verklaringen zijn echter gewoonweg niet aannemelijk. Dat u, een volwassen jongeman met geld, niet gewoon zou kunnen vertrekken uit het huis van uw oom [dat eigenlijk van uw vader is] om ergens anders een leven op te bouwen, is dan ook niet geloofwaardig. Eveneens, is het danig weinig denkbaar dat u als volwassen man niet zou vechten voor de erfenis van uw vader, en uw oom zomaar zou laten wonen in uw vaders huis en zijn winkel zou laten overnemen. **Gegeven deze vaststellingen, maakt u absoluut niet aannemelijk enige vrees te hebben om bij terugkeer naar Nigeria te worden onderworpen aan een gedwongen bekering, een gedwongen huwelijk of verregaande mishandeling door uw oom.** Uw verklaringen zijn zeer weinig geloofwaardig, en indien er al een kern van waarheid in uw verklaringen verhuuld zit, dient opgemerkt dat u zelf heeft aangegeven dat u aan deze situaties kan ontsnappen.

Gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen, dient dan ook geconcludeerd dat u niet aannemelijk heeft weten te maken dat er in uwen hoofde een ‘gegronde vrees voor vervolging’ zoals bepaald in de Conventie van Genève, in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Er kan opgemerkt worden dat uit de informatie waar het CGVS over beschikt (zie ‘COI Focus Nigeria. Situation sécuritaire dans le nord-est’ van 20 november 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_nigeria_situation_securitaire_au_nord-est_20201120.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>), duidelijk blijkt dat Boko Haram sinds 2018 terrein heeft verloren in Nigeria. Voorts blijkt uit dezelfde informatie dat de actieradius van Boko Haram in Nigeria geografisch beperkt is en de groep actueel hoofdzakelijk actief is in het uiterste noordoosten van Nigeria, waar de veiligheidssituatie instabiel blijft vanwege de strijd tussen Boko Haram en de veiligheidstroepen. Dit vooral in de staat Borno, waar de bevolking nog steeds wordt getroffen door raids, ontvoeringen en aanvallen gepleegd door Boko Haram, maar evengoed door wandaden gepleegd door de veiligheidstroepen en milities. Ook de noordoostelijke staten Adamawa en Yobe worden door dergelijke gewelddaden getroffen, maar dit in veel mindere mate. De rest van Nigeria blijft over het algemeen echter gevrijwaard van vergelijkbare terreurdaden van Boko Haram. Gelet op de regionale verschillen in het geweldsniveau en de impact van het geweld, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Nigeria, dient in casu de veiligheidssituatie in de staat Lagos te worden beoordeeld. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de staat Lagos actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de staat Lagos aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft de door u, in het kader van uw verzoek om internationale bescherming, neergelegde **lidkaart van de LGBTI-organisatie Çavaria**, dient opgemerkt, dat dit document niets afdoet aan de hierboven gedane conclusies. Een dergelijk document heeft immers enkel bewijswaarde wanneer het gepaard gaat met geloofwaardige verklaringen, hetgeen in casu absoluut niet het geval is.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift

In het enig middel worden navolgende schendingen aangevoerd:

“Schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur”.

Verzoeker ontwikkelt het middel als volgt:

“Verwerende partij baseert haar hele beslissing voornamelijk op het feit dat verzoekende partij andere asielmotieven heeft aangehaald voor de Belgische asielinstanties dan voor de Duitse.

Verzoekende partij heeft toegegeven dat zij in Duitsland niet de waarheid heeft verteld over haar geaardheid, omdat zij hierover de mond gesnoerd werd. Voor verzoekende partij is dit een zeer gevoelige thema en zij durfde hier ook niet vrijuit over te spreken.

Vandaar dat zij ook andere motieven heeft gegeven voor haar vlucht uit Nigeria.

Pas in België voelde zij haar gehoord en heeft zij kunnen vertellen over haar geaardheid, haar geheime relatie, de incidenten die er zich hebben voorgedaan en de vrees bij terugkeer naar Nigeria: p. 15-16 CGVS [verklaringen verzoeker]

Verzoekende partij was tijdens het gehoor zeer emotioneel. Ook na al die jaren kan zij niet terug denken aan de gebeurtenissen zonder in tranen uit te barsten.

Verzoekende partij meent dan ook dat verwerende partij een beetje begrip en empathie had moeten tonen voor haar situatie en waarom zij haar geaardheid zolang verzwegen heeft.

Verzoekende partij wist dat zij voor de Belgische asielinstanties de volledige waarheid moest vertellen, wat zij ook heeft gedaan.

Verwerende partij is volledig blind gebleven voor de vrees en problemen van verzoekende partij en focust zich enkel op het feit dat haar verklaringen in België verschillen van haar verklaringen in Duitsland. Dit is bijzonder onredelijk.

Sinds de anti-homo wet van 2014 zijn Holebi's een nog kwetsbardere griep geworden en worden zij nog meer gevisieerd.

Jongeren worden vaak opgepakt om te worden ‘geherorienteerd’, wat neerkomt op foltering, mishandelingen en zelfs gedwongen huwelijken zoals men met verzoekende partij wilde doen: [landeninformatie]

Verwerende partij heeft de vrees en de problemen van verzoekende partij op geen enkel ogenblik serieus genomen en ten gronde onderzocht.

[...]”.

Beoordeling

3. 3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsebepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet an sich dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

4. Verzoeker verwijst naar moeilijkheden in Duitsland inzake zijn procedure en stelt dat hij in België de waarheid heeft verteld.

Te dezen dient te worden vastgesteld dat het niet verboden is dat, in het kader van een verzoek om internationale bescherming, uitspraak wordt gedaan op basis van gegevens die in het kader van het verzoek om internationale bescherming in een EU-land bekend waren, noch is het verboden om de verklaringen afgelegd in het kader van beide procedures te vergelijken. Dergelijke informatie betreft immers “specifieke informatie” conform artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker kan het huidig beroep niet aanwenden om de negatieve beslissing van de Duitse asielinstanties te betwisten. Indien verzoeker meende dat hij in Duitsland onvoldoende of onrechtmatig gehoord werd, had hij dit in de beroepsprocedure daar kunnen aanhalen. Van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van het Vluchtelingenverdrag of de subsidiaire bescherming inroept, mag worden verwacht dat hij een lopende asielprocedure diligent opvolgt.

5. Verzoeker voert aan homoseksueel te zijn en slechts in België in staat te zijn om hierover de waarheid te vertellen.

De verwijzing naar zijn verklaringen en emoties tijdens het gehoor bij verweerder kunnen echter niet aangenomen worden als nuttig en concreet verweer ten aanzien van de bijzonder omstandige motivering waaruit het navolgende blijkt:

- verzoeker heeft tijdens zijn interview met de Duitse asielinstanties met geen woord gerept heeft over zijn seksuele oriëntatie én de aangehaalde vluchtmotieven in Duitsland zijn volledig verschillend van de motieven die in België worden vermeld bij de asielinstanties;

- verzoekers redengeving bij verweerder waarom hij in Duitsland heeft gelogen, is ongeloofwaardig;

- verzoeker trachtte reeds aan het begin van het persoonlijk onderhoud de Belgische asielinstanties te misleiden over zijn verzoek tot internationale bescherming in Duitsland en de aldaar opgegeven vluchtmotieven;

- verzoeker vermeldt in Duitsland niet alleen andere vluchtmotieven maar liegt ook over het tijds kader waarin zijn verzoek in Duitsland zich afspeelde;

- verzoeker meldt een aantal essentiële vluchtmotieven die hij aanhaalt tijdens het gehoor bij verweerder niet tijdens het gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ);

- verzoeker legt in België en Duitsland manifest tegenstrijdige verklaringen af over zijn woonplaats (Lagos dan wel Kano), de datum van vertrek uit Nigeria, zijn familie en meer bepaald over het overlijden van zijn ouders en hun geloof hetgeen de geloofwaardigheid over de vermeende gedwongen bekering met het oog op een gedwongen huwelijk helemaal ondermijnt;

- verzoekers verklaringen voor de DVZ en verweerder zijn manifest inconsistent over zijn woonplaats, de periode van zijn vertrek uit Nigeria, de naam van zijn moeder en de situatie van zijn vermeende partner U. X;

- verzoekers verklaringen zijn tegenstrijdig met hetgeen blijkt uit zijn Facebookprofiel;

- uit verzoekers verklaringen voor de Belgische asielinstanties blijkt dat hij zijn voorgehouden homoseksualiteit helemaal niet aannemelijk maakt;

- verzoeker maakt blijkens zijn verklaringen bij verweerder zijn voorgehouden gedwongen bekering tot de islam, met het oog op een gedwongen huwelijk met een moslimmeisje, niet aannemelijk.

Het blijkt dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt die de pertinente motieven in de bestreden beslissing kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft.

Hij komt immers in wezen niet verder dan het louter volharden in het vluchtrelaas, het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen inzake zijn homoseksuele geaardheid, het minimaliseren van de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen aangaande zijn verklaringen in Duitsland, het poneren van een vrees voor vervolging omwille van homoseksualiteit en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door verweerder. Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht. Verzoeker slaagt er aldus niet in de hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

Verzoeker kan zich evenmin nuttig beroepen op de algemene landeninformatie aangaande de situatie van homoseksuelen in Nigeria omdat hij zijn vrees voor vervolging omwille van deze reden op generlei wijze concreet kan maken.

5. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

6. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoekers vluchtrelaas, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. Verzoeker kan dan ook niet langer steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker brengt evenmin een element aan inzake de mogelijke toepassing van artikel 48/4, § 2, c). De Raad sluit zich te dezen aan bij de motivering van verweerder, die steun vindt in het administratief dossier, inzake de veiligheidssituatie in de staat Lagos in Nigeria.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig september tweeduizend eenentwintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS